

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α4**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213-1604.....

ΦΑΞ : 213-1604567

Καλλιθέα, 13/5/2016

Αριθμός απόφασης: 1775

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24-07-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».

γ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30-12-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Της ΠΟΛ 1002/31-12-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμόν Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ2014/9-4-2014 (ΦΕΚ 975/τ.Β'/17-04-2014) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από 21/1/2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της, ΑΦΜ, με έδρα, οδός κατά της με αριθμό/ 18-12-2015 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ για τη χρήση 2006 και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την με αριθμό/ 18-12-2015 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ για τη χρήση 2006, της οποίας ζητείται η ακύρωση, καθώς και την με αριθμό/ 16-12-2015 οικεία έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 21/1/2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Εκδόθηκαν οι ακόλουθες πράξεις εις βάρος της προσφεύγουσας επιχείρησης, κατόπιν των με αριθμό/ 19-10-2012 και/ 9-1-2013 διαβιβαστικών φακέλων του ΣΔΟΕ και του με αριθμό/ 20-12-2013 δελτίου πληροφοριών του ΣΔΟΕ, βάσει των οποίων η προσφεύγουσα επιχείρηση εμφανίζεται ως λήπτης εικονικών φορολογικών στοιχείων για τις χρήσεις 2006 και 2007:

- Η με αριθμό/ 18-12-2015 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος (προσβαλλόμενη με την υπό εξέταση ενδικοφανή προσφυγή), με την οποία προσδιορίστηκε στην προσφεύγουσα επιχείρηση φόρος εισοδήματος ποσού 14.019,63€ (αντί για 6.372,56€ που προέκυπτε βάσει της δήλωσής της), με πρόσθετο φόρο ανακρίβειας 9.176,48€, ήτοι συνολικού ποσού 16.823,55€. Η εν λόγω πράξη εκδόθηκε βάσει της με αριθμό/ 16-12-2015 έκθεσης ελέγχου εισοδήματος, κατόπιν της με αριθμό/ 29-9-2014 εντολής ελέγχου.
- Η με αριθμό/ 18-12-2015 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α., με την οποία προσδιορίστηκε στην προσφεύγουσα επιχείρηση υπόλοιπο φόρου εισροών 82.141,49€ (αντί για 110.071,49€ που προέκυπτε βάσει της δήλωσής της), με πρόσθετο φόρο ανακρίβειας 33.516€, ήτοι συνολικού ποσού 61.446€. Η εν λόγω πράξη εκδόθηκε βάσει της με αριθμό/ 16-12-2015 έκθεσης τακτικού ελέγχου Φ.Π.Α., κατόπιν της με αριθμό/ 29-9-2014 εντολής ελέγχου.
- Η με αριθμό/ 18-12-2015 οριστική πράξη προσδιορισμού προστίμου Φ.Π.Α., με την οποία επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα επιχείρηση πρόστιμο ποσού 83.790€. Η εν λόγω πράξη εκδόθηκε βάσει της με αριθμό/ 16-12-2015 έκθεσης ελέγχου προστίμων άρθρου 6 ν.2523/1994, κατόπιν της με αριθμό/ 29-9-2014 εντολής ελέγχου.
- Η με αριθμό/ 21-12-2015 Απόφαση Επιβολής Προστίμου, με την οποία επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα επιχείρηση πρόστιμο ποσού 14.700€ για τη χρήση 2006. Η εν λόγω πράξη εκδόθηκε βάσει της με αριθμό/ 16-12-2015 έκθεσης τακτικού ελέγχου Π.Δ. 186/1992, κατόπιν της με αριθμό/ 29-9-2014 εντολής ελέγχου.
- Η με αριθμό/ 21-12-2015 Απόφαση Επιβολής Προστίμου, με την οποία επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα επιχείρηση πρόστιμο ποσού 14.000€ για τη χρήση 2007. Η εν λόγω πράξη εκδόθηκε βάσει της με αριθμό/ 16-12-2015 έκθεσης τακτικού ελέγχου Π.Δ. 186/1992, κατόπιν της με αριθμό/ 29-9-2014 εντολής ελέγχου.

Τη χρήση 2006 η προσφεύγουσα επιχείρηση έχει περαιώσει οριστικά βάσει των διατάξεων του ν.3697/2008 και τη χρήση 2007 έχει περαιώσει ομοίως οριστικά βάσει των διατάξεων του ν.3888/2010, αποδεχόμενη τα αντίστοιχα εκκαθαριστικά σημειώματα περαίωσης. Για τη χρήση 2007 εκδόθηκε συμπληρωματικό σημείωμα περαίωσης, με βάση τα νέα στοιχεία που περιήλθαν σε γνώση της Δ.Ο.Υ., το

οποίο επιδόθηκε στην προσφεύγουσα επιχείρηση μαζί με την έκθεση ελέγχου Κ.Β.Σ. και τις σχετικές Αποφάσεις Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ.. Το περιθώριο των 10 ημερών που είχε η προσφεύγουσα επιχείρηση για να αποδεχθεί το συμπληρωματικό σημείωμα περαίωσης παρήλθε άπρακτο. Εικονικά θεωρήθηκαν τα εξής φορολογικά στοιχεία: α) στη χρήση 2006 3 φορολογικά στοιχεία εκδόσεως της «.....» συνολικής καθαρής αξίας 46.500€ πλέον Φ.Π.Α. 8.835€ και 2 φορολογικά στοιχεία εκδόσεως της «.....» συνολικής καθαρής αξίας 100.500€ πλέον Φ.Π.Α. 19.095€ και β) στη χρήση 2007 14 τιμολόγια εκδόσεως της «.....» συνολικής καθαρής αξίας 140.000€ πλέον Φ.Π.Α. 26.600€.

Η προσφεύγουσα επιχείρηση αιτείται την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης για τον εξής λόγο: οι συναλλαγές που απεικονίζονται στα ληφθέντα από την προσφεύγουσα επιχείρηση τιμολόγια είναι πραγματικές, καθώς τα έργα που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα επιχείρηση σε φορείς του Δημοσίου αποδεικνύονται.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 28 «Ρύθμιση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων» του ν.3697/2008: «1. Οι διατάξεις του Κεφαλαίου Α' "Περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων" του ν. 3259/2004 (ΦΕΚ 149 Α'), όπως ισχύουν, τροποποιούνται, αντικαθίστανται και συμπληρώνονται ως ακολούθως: ... β. Η περίπτωση ια' της παραγράφου 5 του άρθρου 2 καταργείται και η περίπτωση ιβ' της ίδιας παραγράφου αντικαθίσταται ως εξής: "ιβ) Λήψη εικονικού φορολογικού στοιχείου ως προς το πρόσωπο του αντισυμβαλλόμενου." γ. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 3 αντικαθίσταται ως εξής: "Στη ρύθμιση που καθορίζεται με τα άρθρα 1 έως και 11 υπάγονται οι εκκρεμείς υποθέσεις φορολογίας εισοδήματος και λοιπών φορολογικών αντικειμένων επιτηδευματιών, οι οποίες αφορούν διαχειριστικές περιόδους που έκλεισαν μέχρι και τις 31.12.2006." ... »

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 4 «Εξαιρούμενες υποθέσεις» του ν.3259/2004, με τις τροποποιήσεις του άρθρου 28 του ν.3697/2008: «Από τις υποθέσεις του προηγούμενου άρθρου εξαιρούνται και δεν υπάγονται στη ρύθμιση: ... η) Από κάθε υπόθεση, η ανέλεγκτη χρήση για την οποία προκύπτει αναμφισβήτητα από έκθεση ελέγχου ή δελτίο πληροφοριών ή άλλο έγγραφο στοιχείο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. ή άλλης Δ.Ο.Υ. ή του Σ.Δ.Ο.Ε. ή της ΥΠ.Ε.Ε. ή άλλης αρχής, η έκδοση πλαστών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων ή η λήψη εικονικών φορολογικών στοιχείων ως προς τη συναλλαγή ή η νόθευση τέτοιων στοιχείων και όλες οι επόμενες αυτής χρήσεις.»

Επειδή η αρμόδια Δ.Ο.Υ. ορθά δεν εξέδωσε για τη χρήση 2006 συμπληρωματικό σημείωμα περαίωσης βάσει των διατάξεων του ν.3697/2008 και εξέδωσε πράξεις βάσει των γενικών διατάξεων των ν.2238/1994, ν.2859/2000, ν.4174/2013 και ΠΔ186/1992.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 55 «Παραβάσεις φοροδιαφυγής» του ν.4174/2013, με τις τροποποιήσεις του άρθρου 48 του ν.4223/2013: «1. Για τους σκοπούς του Κώδικα, ως «φοροδιαφυγή» νοείται: ... ε) η έκδοση εικονικών φορολογικών στοιχείων και η αποδοχή αυτών. Εικονικό είναι το

στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολο της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματος του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην Φορολογική Διοίκηση. Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται, ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η σχετική διοικητική κύρωση επιβάλλεται, καθώς και η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται. Τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία συναλλαγής κατώτερη της πραγματικής θεωρούνται πάντοτε για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ως ανακριβή, ενώ τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία μεγαλύτερη της πραγματικής θεωρούνται ως εικονικά κατά το μέρος της μεγαλύτερης αυτής αξίας.»

Επειδή, σύμφωνα με την απόφαση 506/2012 του Συμβουλίου της Επικρατείας: «όταν αποδίδεται σε επιτηδεύματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο της, ότι δηλαδή είχε ελέγξει τα στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου του - εκδότη των φορολογικών στοιχείων), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο, ή ότι, ενόψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων, όπως προκύπτουν απ' τη συνολική εκτίμηση της συναλλακτικής του συμπεριφοράς και της φύσεως του κύκλου εργασιών του, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή (οπότε, και πάλι, ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου βαρύνεται ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής, δηλαδή ότι αυτή πραγματοποιήθηκε μεταξύ αυτού και του φερόμενου ως εκδότη, έτσι όπως περιγράφεται στο τιμολόγιο ... τα στοιχεία αστυνομικής ταυτότητας που χρησιμοποίησε ο φερόμενος ως εκδότης των ένδικων φορολογικών στοιχείων, , ήταν πλαστά, με συνέπεια να πρόκειται για ανύπαρκτο πρόσωπο, πίσω απ' το οποίο υποκρύπτεται άλλο άτομο, άγνωστο, γεγονός που επιβεβαιωνόταν τόσο από τις μαρτυρίες του υιού του εκμισθωτή και συνοίκων του ακινήτου που είχε αυτός δηλώσει ως επαγγελματική έδρα ότι ο ποτέ δεν εγκαταστάθηκε στην επαγγελματική του έδρα, όσο και από βεβαίωση της φορολογικής αρχής περί μη υποβολής οιασδήποτε δήλωσης φόρου, απ' τα οποία, κατά τα προβαλλόμενα, συναγόταν η ανυπαρξία του προσώπου του φερόμενου ως εκδότη των εν λόγω φορολογικών στοιχείων».

Επειδή, σύμφωνα με την απόφαση 116/2013 του Συμβουλίου της Επικρατείας: «η) Όποιος γνωρίζει το σκοπό της επιχειρούμενης πράξης και συνεργεί με οποιοδήποτε τρόπο στην κατασκευή πλαστών φορολογικών στοιχείων ή γνωρίζει ότι τα στοιχεία είναι πλαστά ή εικονικά και συνεργεί με οποιοδήποτε τρόπο στην έκδοσή τους ή αποδέχεται τα πλαστά ή τα εικονικά ή νοθευμένα φορολογικά στοιχεία με σκοπό την απόκρυψη φορολογητέας ύλης». Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς της), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο (πρβλ. ΣτΕ 505/2012, 1498/2011, 3528, 1184/2010), οπότε, σε περίπτωση αποδείξεως ανυπαρξίας της συναλλαγής (λόγω του ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο) δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου (βλ. ΣτΕ 1184, 1126/2010).»

Επειδή, σύμφωνα με την απόφαση 1313/2013 του Συμβουλίου της Επικρατείας: «Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς της), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο (πρβλ. ΣτΕ 1498/2011, 3528, 1184/2010), οπότε, σε περίπτωση αποδείξεως ανυπαρξίας της συναλλαγής (λόγω του ότι ο εκδότης του στοιχείου είναι πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο) δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου (βλ. ΣτΕ 1184, 1126/2010).»

Επειδή, σύμφωνα με την απόφαση 28/2015 του Συμβουλίου της Επικρατείας: «συνάγεται ότι η υπό κρίση δαπάνη δεν δύναται να θεωρηθεί εκπεστέα από τα ακαθάριστα έσοδα του λήπτη, αφενός μεν διότι η, αντί άλλης, εμφανιζόμενη στο φορολογικό στοιχείο συναλλαγή δεν είναι πραγματική, άρα είναι εικονική (βλ. ΣτΕ 124/2013), αφετέρου δε, διότι είναι αυτονόητο ότι δεν νοείται καλή πίστη στο

πρόσωπο αυτού, που λαμβάνει φορολογικό στοιχείο, στο οποίο έχει καταγραφεί διαφορετικός χαρακτηρισμός της γενόμενης συναλλαγής.»

Επειδή, υπάρχει πραγματική διαπίστωση της πλήρους ανυπαρξίας των συναλλαγών που περιγράφονται στα ληφθέντα φορολογικά στοιχεία, η φορολογική αρχή, όπως καταγράφεται στις σχετικές εκθέσεις ελέγχου του Σ.Δ.Ο.Ε. και στην από 16/12/2015 έκθεση ελέγχου της Δ.Ο.Υ., με επαρκή στοιχεία και την απαιτούμενη ειδική και εμπειριστάωμένη αιτιολογία, αφού εκθέτει σε αυτές, κατά την παραδεκτή αλληλοσυμπλήρωση σκεπτικού και διατακτικού, με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν από την αποδεικτική διαδικασία και συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του συμπεράσματος περί λήψης των εικονικών φορολογικών στοιχείων. Ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας επιχείρησης ότι πραγματοποιήθηκε το έργο δεν καθιστά τα επίμαχα φορολογικά στοιχεία ακριβή και αληθή.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 34 «Εισόδημα τεχνικών επιχειρήσεων» του ν.2238/1994: «3. Τα ακαθάριστα εσόδα των επιχειρήσεων, των εργολάβων και υπερεργολάβων που ασχολούνται με την εργοληπτική κατασκευή δημόσιων ή ιδιωτικών τεχνικών έργων, γενικώς, καθώς και των επιχειρήσεων που ασχολούνται με την εκτέλεση μηχανολογικών και ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων, εξευρίσκονται ως εξής: ... 4. Τα καθαρά κέρδη των επιχειρήσεων, που ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο, εξευρίσκονται με τη χρήση συντελεστή στα ακαθάριστα έσοδά τους, ως εξής: α) Δέκα τοις εκατό (10%) για τα δημόσια τεχνικά έργα των περιπτώσεων α' και γ' της προηγούμενης παραγράφου. β) Δώδεκα τοις εκατό (12%) για τα έργα της περίπτωσης β' της προηγούμενης παραγράφου. γ) Είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) για τα ιδιωτικά έργα της περίπτωσης γ' της προηγούμενης παραγράφου. Σε περίπτωση που η επιχείρηση δεν τηρεί τα βιβλία και στοιχεία που προβλέπονται από τον Κώδικα βιβλίων και Στοιχείων ή τηρεί βιβλία κατώτερης κατηγορίας από αυτά που ορίζονται από τον ίδιο Κώδικα, οι συντελεστές καθαρού κέρδους που προβλέπονται στις πιο πάνω α', β' και γ' περιπτώσεις προσαυξάνονται κατά εκατό τοις εκατό (100%). Επίσης, αν οι δαπάνες κατασκευής που εμφανίζονται στα βιβλία και στοιχεία της επιχείρησης ότι πραγματοποιήθηκαν για την κατασκευή των τεχνικών έργων ή των οικοδομών βρίσκονται σε προφανή δυσαναλογία σε σχέση με το πραγματικό κόστος κατασκευής, ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας δικαιούται να προσαυξήσει τους συντελεστές καθαρού κέρδους που προβλέπονται στις πιο πάνω α', β' και γ' περιπτώσεις μέχρι εξήντα τοις εκατό (60%). Δεν θεωρείται ότι υπάρχει προφανής δυσαναλογία, όταν η διαφορά μεταξύ των δαπανών κατασκευής που πραγματοποιήθηκαν και του πραγματικού κόστους κατασκευής είναι μέχρι είκοσι τοις εκατό (20%) του πραγματικού κόστους κατασκευής.»

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, ορθά χρησιμοποιήθηκε ως συντελεστής καθαρού κέρδους το 10% και προσαυξήθηκε κατά 60%, με αποτέλεσμα τα καθαρά κέρδη της προσφεύγουσας επιχείρησης να διαμορφωθούν σε 63.725,59€, που συνεπάγεται διαφορά φόρου ύψους 7.647,07€ πλέον πρόσθετου

φόρου λόγω ανακρίβειας της δήλωσης 7.647,07€ X 120% = 9.176,48€, όπως αναγράφεται στην προσβαλλόμενη πράξη διορθωτικού προσδιορισμού εισοδήματος.

Επειδή οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στις από 16/12/2015 οικείες εκθέσεις ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Καλαμάτας, επί των οποίων εδράζονται οι εκδοθείσες πράξεις και η προσβαλλόμενη, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με αριθμό/ 21-1-2016 ενδικοφανούς προσφυγής της με ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Προσδιορισμός Εισοδήματος χρήσης 2006

Διαφορά φόρου	7.647,07€
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας	9.176,48€
Πρόσθετος φόρος λόγω μη δήλωσης	
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	16.823,55€

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία, στην υπόχρεη επιχείρηση.

Ακριβές Αντίγραφο

Υπάλληλος του Τμήματος

Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
α/α

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Σ η μ ε ι ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθρ. 126 ν.2717/1999).